

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ἑβδομος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρῶνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

27 Μαΐου 1879

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΠΕΤΣΩΝ

ἐπὶ Καποδιστρίου.



[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου]

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ
ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα.

[Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.—Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνίξις· 181 σελ. 306.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Καθ' ὃ δὲν ἰσχύει τοῦ Πονηρίδου ἡ λογικὴ.
Ἡ ἀμαξοστοιχία, καταλιποῦσα τὴν μεγάλην Ἀλυρὰν Λίμνην καὶ τὸν σταθμὸν τοῦ Ὀγδεν, ἐτρέπη ἐπὶ μίαν ὥραν πρὸς βορρᾶν, μέχρι τοῦ ποταμοῦ Βέβερ, διανύσασα ἑναεκάσια σχεδὸν μίλια ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Ἐκεῖθεν δὲ ἀνέλαθε τὴν πρὸς ἀνατολὰς διεύθυνσιν διὰ τοῦ πολυσχιδοῦς ὄγκου τῶν ὄρεων Βάχσατς. Κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἐδάφους, τὸ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὄρεων τούτων καὶ τῶν κυρίως βραχωδῶν ὄρεων, οἱ ἀμερικανοὶ μηχανικοὶ ἐπάλαιον κατὰ τῶν σπουδαιωτάτων δυσχερειῶν, τούτου δ' ἕνεκα κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο ἡ ἐπιχρησθέντες τῆς κυβερνήσεως ἐφθάσε τὰς τεσσαρακοντακτῶ χιλιάδας ταλλήρων κατὰ μίλιον, ἐνῶ ἐπὶ τῆς πεδιάδος περιωρίζετο εἰς δεκαεξὶ χιλιάδας. Ἄλλ' οἱ μηχανικοὶ, ὡς προείπομεν, δὲν ἐβίασαν τὴν φύσιν· τὴν ἐπονηρεύθησαν μόνον, περικάμπτοντες τὰς δυσχερείας, καὶ, ὅπως φθάσωσιν εἰς τὴν μεγάλην κοιλάδα, μίαν μόνην καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ σιδηροδρόμου διετρήθησαν σύριγγα, μήκους δεκατεσσάρων χιλιάδων ποδῶν.

Πρὸς τὴν Ἀλυρὰν Λίμνην εἶχε φθάσει τῶς

ἡ γραμμὴ τὸ μέγιστον αὐτῆς ὕψος. Ἐκεῖθεν δέ, διαγράφουσα μακρὰν καμπήν, κατήρχετο πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Βίτερ, καὶ ἀνέβαινε πάλιν εἰς τὸ σημεῖον τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ Ἀτλαντικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ. Κατὰ τὴν ὄρεινὴν ἐκείνην γῶραν πολλοὶ ἦσαν οἱ ποταμοί, καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία διέβη ἐπὶ μικρῶν γεφυρῶν τὸν Μούδν, τὸν Γκρήν, καὶ ἄλλους. Τοῦ Πονηρίδου ἡ ἀνυπομονησία ἤβησε, καθ' ὅσον τὸ τέλος προσήγγιζε, καὶ ὁ Φίξ δ' ἐπίσης μεγάλως ἐπεθύμει νὰ ἐξέλθῃ ὅσον τάχιστα τῆς δυσκόλου ἐκείνης χώρας. Ἐφοβεῖτο τὰς βραδύτητας, τὰ ἔκτακτα, καὶ ἔσπευδε μᾶλλον καὶ τοῦ φόγ αὐτοῦ νὰ πατήσῃ τὸ ἀγγλικὸν ἔδαφος.

Τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας ἡ ἀμαξοστοιχία ἔστη εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Φόρτ-Βρίτζερ, ὃν ἀμέσως σχεδὸν κατέλιπε, καὶ μετὰ εἴκοσι μίλια εἰσῆρχετο εἰς τὸ κράτος τοῦ Οὐόμοιγγ—τὴν παλαιὰν Δακόταν,—παρακολουθοῦσα τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Βίτερ, ὅθεν ἐκρέουσιν οἱ πλείστοι τῶν διαβρεχόντων τὸ Κολοράδον ποταμῶν.

Τὴν ἐπαύριον, 7 Δεκεμβρίου, ἐσταμάτησαν οἱ ὀδοιπόροι ἐπὶ ἐν τέταρτον εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ποταμοῦ Γκρήν. Ἡ χιών εἶχε πέσει ἄφθονος διαρκούσης τῆς νυκτός, ἀλλ' ἦτο ἀνάμικτος μετὰ βροχῆς καὶ σχεδὸν ἀναελευμένη, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πορείαν τοῦ ζεύγματος. Οὐχ ἦττον ὅμως ἡ κακοκαιρία ἀνησύχησε τὸν Πονηρίδην, διότι ἡ συσσώρευσις τῶν χιόνων ἠδύνατο νὰ παρακωλύσῃ τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξῶν, καὶ νὰ βραδύνῃ τὴν ὀδοιπορίαν.

— Τί τοῦ ἦλθε τοῦ αὐθέντου μου, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, νὰ ταξειδεύσῃ χειμῶνα! Δὲν ἐπερίμενε τὴν ἀνοιξιν, νὰ μὴν ἔχῃ κἀνένα φόβον;

Ἄλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀγαθὸς νέος ἀνησύχει ἕνεκα τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ βαρέος χειμῶνος, ἡ κ. Ἀουδὰ ἠσθάνετο πολὺ ζωηροτέρους φόβους, προσερχομένους ἐκ πάντῃ διαφόρου ἀφορμῆς.

Ὁδοιπόροι τινές, ἐπιβάντες τῶν ἀμαξῶν, περιεπάτουν ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ σταθμοῦ, ἀναμένοντες τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀμαξοστοιχίας. Μεταξὺ δ' αὐτῶν ἀνεγνώρισεν ἡ νεαρὰ γυνὴ διὰ τῆς ὕλης τὸν συνταγματάρχην Στάμπ Πρόκτορ, τὸν ἀμερικανὸν ἐκεῖνον, ὅστις τοσοῦτον βαναύσως εἶχε προσενεχθῆ πρὸς τὸν Φιλῆαν